i subjektivního připojení se obžalovaného ke srocenému davu. Rozsudek v tomto směru zjišťuje pouze, že stěžovatel po té, když byl nějaký člověk, přiběhnuvší do hostince, kde stěžovatel dlel, zvolal, že se vojsko střetlo s ozbrojeným davem, vyšel na ulici a, že, ač viděl, jak dva koně utíkají bez jezdců, a ač z toho mohl souditi, že k něčemu došlo, přece šel do města a to k poště a k okresnímu hejtmanství, kde došlo ke srocení v nejvyšším stupni, a že přes to, že viděl všechny známky vzbouření, v městě s lidem meškal, a to dokonce s vojenskou karabinou. Schází tedy v rozsudku zjištění, že se obžalovaný ke srocenému davu připojil, a že měl úmysl spolu s ním vrchnosti násilím odpor klásti, kterážto, ke skutkové podstatě zločinu vzbouření dle § 73 tr. zák. nutná zjištění nelze nahraditi nejasnost vzbuzujícím zjištěním, »že v městě s lidem meškal, a to dokonce s vojenskou karabinou«.

Čís. 462.

Pro pojem srocení ve smyslu § 68 tr. zák. jest lhostejno, zda společné odhodlání, klásti vrchnosti odpor bylo vzbuzeno výslovnou úmluvou či pouhým faktickým spojením nebo přidružením se.

(Rozh. ze dne 30. května 1921, Kr II 239/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Uher. Hradišti ze dne 3. března 1921, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem pozdvižení dle § 68 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost, uplatňujíc důvod čís. 9 a) § 281 tr. ř., vychází z právního názoru, jakoby pojem srocení dle § 68 tr. zák. předpokládal úmluvu, kterou se více osob navzájem zaváže, společně vrchnosti činiti násilím odpor, a vyslovuje pochybnost v tom směru, odpovídá-li pojmu takovéto úmluvy dohoda, která dle přesvědčení nalézacího soudu mezi účastníky davu »byť jen mlčky« uzavřena byla. Tato pochybnost postrádá vší podstaty. Pojmu srocení dle § 68 tr. zák. odpovídá spojení se více lidí k cíli, v témž zákonném ustanovení blíže naznačenému. Již sám doslov předpisu nenasvědčuje nikterak správnosti názoru, jehož se dovolává stížnost, jakoby totiž ono spojení musilo k místu přijíti závaznou úmluvou dotyčných osob, při čemž stížnost, stavíc proti této úmluvě dohodu, mlčky uzavřenou, má dokonce na zřeteli patrně formální úmluvu slovní. Znění § 68 a zejména § 69 tr. zák. nasvědčuje naopak zcela nepochybně tomu, že srocení je tu vždy, kdykoli více lidí současně přítomných je za jedno v tom, že spojenou činností budou klásti vrchnosti násilný odpor, při čemž na tom, zda toto společné odhodlání přišlo k místu výslovnou úmluvou či pouhým faktickým spojením nebo přidružením se, předsevzatým arci v úmyslu, klásti vrchnosti násilím odpor, a tedy po případě i souhlasem, jen mlčky na jevo daným, nesejde.